

POSTANOWIENIE

Dnia 12 maja 2005 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Krystyna Bednarczyk (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Zbigniew Hajn

SSN Roman Kuczyński

w sprawie ze skargi W. Sp. z o.o. w W.

na przewlekłość postępowania Sądu Apelacyjnego w W. w sprawie VI ACa .../05,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń

Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 12 maja 2005 r.,

- 1. oddala skargę na przewlekłość postępowania przed Sądem Apelacyjnym w W.,**
- 2. skargę na przewlekłość postępowania przed Sądem Okręgowym w W. przekazuje do rozpoznania Sądowi Apelacyjnemu w W. jako właściwemu.**

UZASADNIENIE

W. Spółka z o.o. w W. w sprawie z jej powództwa przeciwko J. M. i L. R. o zapłatę wniosła w dniu 21 marca 2005 r. skargę na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki żądając stwierdzenia przewlekłości postępowania przed Sądem Okręgowym w W. i Sądem Apelacyjnym w W.. Wniosła także o zlecenie Sądowi Apelacyjnemu w W. podjęcia odpowiednich czynności w celu szybkiego wyznaczenia terminu rozprawy

apelacyjnej oraz o zasądzenie od Skarbu Państwa na rzecz powódki kwoty 10.000 zł tytułem przewlekłości postępowania we wszystkich dotychczasowych instancjach. W uzasadnieniu skargi podała, że sprawa przed Sądem Okręgowym w W. toczyła się od 25 stycznia 1993 r. ponad 11 lat i została zakończona wyrokiem z dnia 27 maja 2004 r., który został zaskarżony apelacją przez obie strony. Od dnia 14 marca 2005 r. sprawa znajduje się w Sądzie Apelacyjnym w W. i oczekuje na wyznaczenie terminu rozprawy. Na podstawie informacji telefonicznej uzyskanej od urzędnika VI Wydziału Cywilnego pełnomocnik powódki ustalił, że termin może być wyznaczony za około osiem, dziewięć miesięcy. W związku z tym zasadny jest wniosek o zlecenie podjęcia przez Sąd Apelacyjny odpowiednich czynności.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje. Zgodnie z art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (Dz. U. Nr 179, poz. 1843) strona może wnieść skargę o stwierdzenie, że w postępowaniu, którego skarga dotyczy nastąpiło naruszenie jej prawa do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, jeżeli postępowanie w tej sprawie trwa dłużej, niż to konieczne dla wyjaśnienia tych okoliczności faktycznych i prawnych, które są istotne dla rozstrzygnięcia sprawy. Stosownie do art. 4 ust. 1 tej ustawy sądem właściwym do rozpoznania skargi jest sąd przełożony nad sądem, przed którym toczy się postępowanie, przy czym jeżeli skarga dotyczy przewlekłości postępowania przed sądem apelacyjnym lub Sądem Najwyższym – właściwy do rozpoznania sprawy jest Sąd Najwyższy (art. 4 ust. 2). W związku z tą regulacją Sąd Najwyższy nie jest właściwy do rozpoznania skargi na przewlekłość postępowania przed Sądem Okręgowym w W. i skarga w tym zakresie zostaje przekazana Sądowi Apelacyjnemu w W. jako Sądowi przełożonemu nad Sądem Okręgowym w W.. Natomiast Sąd Najwyższy rozpoznaje skargę tylko w zakresie zarzutu przewlekłości postępowania przed Sądem Apelacyjnym w W..

Zarzut ten nie jest zasadny. Jak wynika z treści skargi, sprawa została przekazana z apelacją Sądowi Apelacyjnemu w W. w dniu 14 marca 2005 r. Skarga została wniesiona w dniu 21 marca 2005 r. Na dzień wniesienia skargi nie można mówić o nieuzasadnionej zwłoce, nawet jeżeli nie zostało jeszcze wydane żadne zarządzenie w przedmiocie wyznaczenia terminu rozprawy apelacyjnej. Termin

siedmiu dni, jaki upłynął od przedstawienia apelacji do wniesienia skargi, jest bowiem zbyt krótki na zapoznanie się przez przewodniczącego z aktami sprawy w celu wydania stosownych zarządzeń. Postępowanie w sprawie wyznaczenia terminu rozprawy lub posiedzenia niejawnego nie trwa więc dłużej niż to jest konieczne dla podjęcia prawidłowej decyzji. Okoliczności uzasadniające wniesienie skargi, o których mowa w art. 2 ust. 1, w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym nie wystąpiły. Na podstawie tego przepisu skargę można wnieść wówczas, gdy naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki już nastąpiło. Podstawą takiej skargi nie może być zatem przypuszczenie czy przekonanie strony, że zwłoka nastąpi w przyszłości, a taką przyczynę podaje skarżący w uzasadnieniu skargi.

Skarga okazała się więc bezzasadna i z tych przyczyn Sąd Najwyższy na podstawie art. 12 ust. 1 powołanej ustawy oddalił skargę.